

Pakt jedno?ci

W poni?szym tek?cie, w ca?o?ci opublikowanym w czasopi?mie Nuova Umanita XXXIV (2012/6) 204, Chiara Lubich opowiada o pakcie jedno?ci zawartym 16 lipca 1949 z Igino Giordanim (da?a mu imi? Foco), który sta? si? pocz?tkiem duchowego i mistycznego do?wiadczenia tamtego lata.

«[...] Prze?yli?my to do?wiadczenie, kiedy Foco przyjecha? w góry.

Foco, zakochany w ?w. Katarzynie, od zawsze szuka? w ?yciu dziewczyny, któr? móg?by na?adowa?. A teraz mia? wra?enie, ?e znalaz? j? w?ród nas. Dlatego pewnego dnia zaproponowa?, ?e z?o?y wobec mnie ?lub pos?usze?stwa, my?!?c, ?e w ten sposób, b?dzie pos?uszny Bogu. Doda? równie?, dzi?ki temu mo?emy sta? si? ?wi?tymi, jak ?w. Franciszek Salezy i ?w. Joanna de Chantal.

W tym momencie nie rozumia?am znaczenia tego pos?usze?stwa ani tej jedno?ci we dwoje. Wówczas nie by?o jeszcze Dzie?a i nie rozmawia?y?my ze sob? o ?lubach. Nie podziela?am tej koncepcji jedno?ci we dwoje, bo czu?am si? wezwana do ?ycia dla rzeczywisto?ci „aby wszyscy byli jedno”.

Jednocze?nie jednak, wydawa?o mi si?, ?e Foco by? pod wp?ywem ?aski, której nie mo?na straci?.

Wtedy powiedzia?em mu co? takiego: „By? mo?e, ?e to co czujesz naprawd? pochodzi od Boga. Dlatego nale?y to bra? pod uwag?. Ja jednak nie czuj? tej jedno?ci we dwoje, bo wszyscy maj? by? jedno”.

I doda?am: „Znasz moje ?ycie: jestem niczym. Chc? rzeczywicie ?y? tak, jak Jezus Opuszczony, który ca?kowicie si? unicestwi?. Ty tak?e jeste? niczym, poniewa? ?yjesz w ten sam sposób.

Wi?c dobrze, jutro pójdziemy do ko?cio?a i Jezusowi w Eucharystii, który b?dzie w moim sercu, jak w pustym kielichu, powiem: „Na mojej nico?ci zawrzyj pakt jedno?ci z Jezusem w Eucharystii w sercu Foco. I spraw Jezu, aby zaistnia?a ta ??czno?? mi?dzy nami, któr? Ty znasz”. Potem doda?am: „A ty, Foco, zrób to samo” [...] ».

„Tak te? zrobili. Giordani poszed? do sali, w której mia? wyg?asza? konferencj?, a Chiara poczu?a si? przynaglona by powróci? do ko?cio?a. Przed tabernakulum chcia?a si? zwróci? modlitw? do Jezusa, ale w tej chwili poczu?a, ?e nie mo?e tego zrobi?, czu?a, ?e jest ca?kowicie uto?samiona z Synem. Us?ysza?a jak jej usta wypowiadaj? s?owo: "Ojcze". Zrozumia?a, ?e jej ?ycie religijne powinno ró?ni? si? od tego, którym ?y?a dot?d: ma by? skierowane nie do Jezusa, lecz ma by? rami? w rami? z Nim, Bratem, skierowane ku Ojcu.”^[1]

^[1] Armando Torno, „[PortarTi il mondo fra le braccia. Vita di Chiara Lubich](#)”, [Città Nuova](#), Rome, 2011.

Centro Chiara Lubich

Armando Torno, "[PortarTi il mondo fra le braccia. Vita di Chiara Lubich](#)", [Città Nuova](#), Rome, 2011.